

Kanjertraining

De Zevensprong is een Kanjerschool.

Hieronder wordt kort uitgelegd wat dit inhoudt voor u als ouder.

De school streeft een positieve, opbouwende sfeer na en doet dat binnen de kaders van de wet enerzijds en binnen het kader van de Kanjerafspraken anderzijds.

De 5 Kanjerregels zijn:

We vertrouwen elkaar

We helpen elkaar

Niemand speelt de baas

Niemand lacht uit

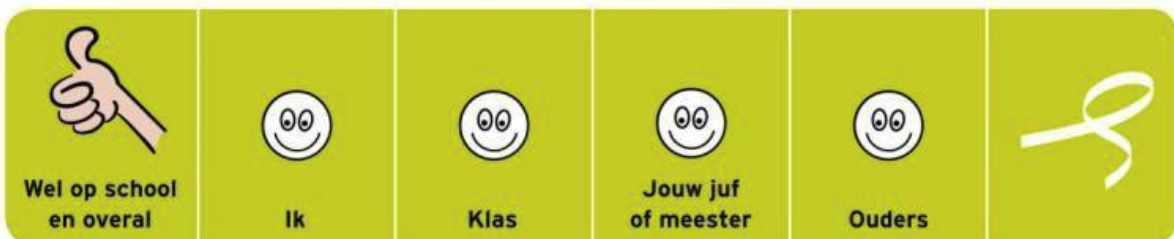
Niemand is of blijft zielig

De school zet middels de Kanjerlessen in op het versterken van het onderlinge vertrouwen en het besef dat het goed is elkaar te helpen. Binnen dat kader speelt niemand de baas, hebben we plezier met elkaar en ben of blijf je niet zielig.

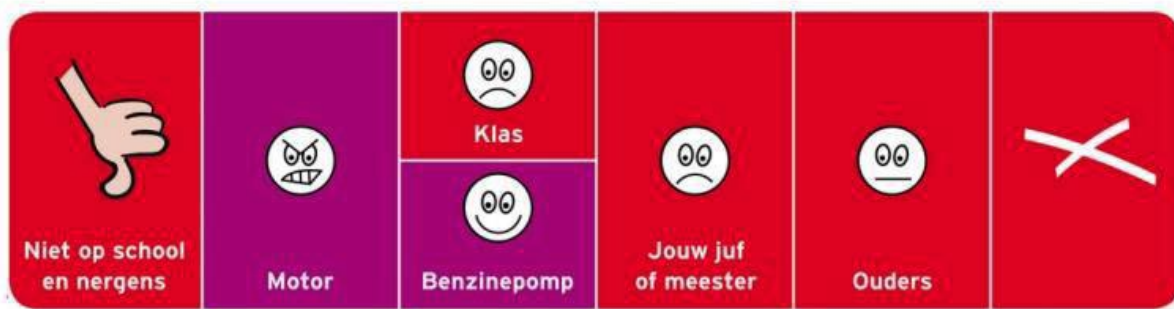
Duidelijk wordt gesteld dat de leerlingen ten opzichte van elkaar niet de baas zijn. De leerkracht daarentegen is op school 'de baas/het gezag' en de ouders zijn dat thuis.

Als een conflict zich tussen kinderen afspeelt dan zal de school kiezen voor een oplossingsgerichte aanpak. Dat wil zeggen: de school zoekt een oplossing die alle partijen (zo veel mogelijk) recht doet en borgt gemaakte afspraken. kortom: doe elkaar recht.

Dit doen we wel

Dit doen we niet

De school neemt het overzicht van de smileys als uitgangspunt: "Het is prima dat jouw vrienden het leuk vinden wat jij bedenkt en doet, maar als de rest van de klas dat niet leuk

vindt, evenals jouw juf of meester (en jouw ouders als die erachter komen), dan gaan we dat niet doen op school.”

Je blijft fatsoenlijk en je laat je niet bepalen door je uitdager(s): “Geef geen benzine aan vervelend lopende motortjes.” **Mocht een leerling zich niet willen houden**

aan de eenvoudige afspraken zoals weergegeven in de smileys, dan wordt dat met de ouders van het betreffende kind besproken. In dit gesprek wordt ervan uitgegaan dat de ouders met de school willen meedenken om een oplossing te zoeken die goed is voor het eigen kind, andere kinderen, de leerkracht, de school en de buurt.

Samenwerking essentieel

School en gezin halen voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Ook ouders hebben dus de verantwoordelijkheid om een pestprobleem bij de leerkracht aan te kaarten. Dit neemt niet weg dat iedere partij moet waken over haar eigen grenzen: het is bijvoorbeeld niet de bedoeling dat ouders andermans kind een ‘lesje gaan leren’ met het doel de problemen voor het eigen kind op te lossen. Bij problemen van pesten of agressie zullen de leerkrachten, directie en ouders hun verantwoordelijkheid nemen en overleg voeren met elkaar met het doel een goede oplossing te vinden die ook in de toekomst houdbaar is.

Voorbeeldgedrag van leerkrachten en ouders is van groot belang. Er zal minder worden gepest als duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar (fatsoensnormen), waar verschillen worden aanvaard en waar ruzies niet met verbaal of fysiek geweld worden opgelost. Agressief gedrag van leerkrachten, ouders en leerlingen wordt niet geaccepteerd. Alle betrokkenen nemen duidelijk stelling tegen dergelijke gedragingen.

Wat wordt van u als ouder verwacht?

Het oplossen van conflicten tussen kinderen is zelden een probleem, als er goed met elkaar wordt overlegd.

1. Van de ouders wordt verwacht dat zij zich aan de volgende vuistregels houden: *U spreekt in positieve zin, met respect, over andermans opvoeding en andermans kind.*

Dat doet de school ook over u en uw kind.

2. *Als u zich zorgen maakt om het welzijn van uw kind, of het welzijn van andermans kind, dan overlegt u met de school.*

Uitgangspunt daarbij is dat u in gesprek gaat met het doel een oplossing te zoeken die goed is voor u en uw kind maar ook goed is voor de andere kinderen. De school is hierin uw medestander.

3. *Als ouder kent u het verschil tussen overleg waarin zorg wordt gedeeld/een oplossing wordt gezocht en geroddel op het plein.*

4. Als zich een conflict voordoet op school, dan is het de *verantwoordelijkheid van de school* om dit op te lossen. Als de school dit nodig vindt, betreft ze de ouders bij (het vinden van) de oplossing.

De school kiest voor oplossingen die ook in de toekomst houdbaar zijn. Dat betekent dat respectloze reacties op geen enkele manier door de school ondersteund worden.

Tips voor ouders

1. Ook mijn kind kan doen als de zwarte, rode of gele pet. Ook mijn kind kan pesten.
2. Ook mijn kind kan worden gepest.
3. Ik neem het probleem serieus.
4. Ik raak niet in paniek.
5. Ik straf niet fysiek en ga niet verbaal in de 'aanval' als ik hoor dat mijn kind vaak doet als de zwarte pet.
6. Ik probeer er achter te komen wat mogelijke oorzaken kunnen zijn van het gedrag van mijn kind.
7. Ik vraag mij af:
 - Voelt mijn kind zich veilig thuis?
 - Voelt mijn kind zich veilig op school?
 - Pest mijn kind uit stoerheid of uit gewoonte?
 - Pest mijn kind omdat het denkt dat het zo hoort?
 - Pest mijn kind omdat het bij de groep wil horen?
 - Welke t.v.-programma's kijkt mijn kind allemaal?
 - Wat doet mijn kind allemaal op internet?
 - Weet mijn kind wel wat het doet, wat het aanricht?
8. Ik besteed extra aandacht aan mijn kind.
9. Ik corrigeer agressieve buien.
10. Ik stimuleer mijn kind om aan sport te doen of bij een club te gaan.
11. Ik overleg met de school, ik ga niet zelf ingrijpen.
12. Ik bied hulp aan mijn kind.
13. Ik lees boeken over pesten en/of vraag informatie op.
14. Ik schakel eventueel een expert in als ik dat nodig vind of als de school dat aangeeft.
15. Beheers u op social media. Sommige ouders zijn van mening dat alles geschreven mag worden op social media over leerkrachten, klasgenoten en andere ouders met alle negatieve gevolgen van dien.

Grens stellend

De school heeft als uitgangspunt dat kinderen zich niet willen misdragen. Maar het kan misgaan. Dat is niet erg. Het zijn leermomenten. "Hoe ga je het de volgende keer doen! Hoe herstel je de emotionele en/of materiële schade. Kunnen we op deze manier weer verder met elkaar?"

Wangedrag kan zich op verschillende manier manifesteren

Verbaal: vernederen, schelden, bedreigen, belachelijk maken, bijnamen geven, roddelen, briefjes rondsturen, bedreigen op internet, buitensluiten.

Fysiek: schoppen, knijpen, slaan, spugen, krabben, bijten, trekken, laten struikelen.

Materieel: stelen, onderkladden, verstoppen van kleding en/of spullen, spullen kapotmaken van een medeleerling of van school, fietsbanden lek prikken.

Na een ernstig incident wordt meteen telefonisch contact opgenomen met de ouder(s). In dit gesprek wordt aangegeven dat het kind direct moet worden opgehaald. Ouders doen dit meteen. Zolang de ouder niet is te bereiken en/of nog niet op school is verschenen, blijft deze leerling uit de groep . De groep wordt beschermd tegen deze leerling.

Na schooltijd of de volgende dag wordt er een gesprek gevoerd tussen een leidinggevende, ouders en kind en wordt samen gekeken hoe we deze leerling kunnen helpen zodat het niet nog een keer voorkomt.

Bij herhaaldelijk wangedrag, kan worden overgegaan tot schorsing en uiteindelijk tot verwijdering.

Voor details: zie protocol time-out, schorsing en verwijdering van leerlingen. Dit protocol wordt binnenkort besproken binnen de M.R.

Het gesprek wordt oplossingsgericht gevoerd. Als de ouders van mening zijn dat hun kind zich mag misdragen (bij deze invaller, want die kan geen les geven; ten opzichte van dat kind, want die doet altijd vervelend, enz.), kan dit kind niet langer bij ons op school zijn.

Kort samengevat:

1. School is een leerinstelling. De school beschermt het leerproces tegen kinderen en ouders die het leerproces ernstig belemmeren.
2. School beschermt de leerlingen en de leerkrachten tegen grensoverschrijdend gedrag van een enkele medeleerling en/of een enkele ouder.
3. Een leerkracht kan op deze manier weer gewoon lesgeven, en vervalt niet in de functie van rechercheur (wie is dader en wie is het slachtoffer); aanklager (jij bent de dader); verdediger (van het slachtoffer); rechter en gevangenisbewaarder.

Ten slotte: In principe mag een leerkracht een leerling niet vastpakken. Als de veiligheid in gevaar komt, is een leerkracht echter soms genoodzaakt een leerling vast te pakken ter bescherming van zichzelf en derden.